

Wandeling n° 3 : Jenneret :

De wandeling van Jenneret nodigt de wandelaar uit op haar kronkelige wegen en laat hem mee genieten van de geografische en natuurlijke eigenaardigheden van deze streek. Twee regio's die naast elkaar liggen en toch zo verschillend zijn: de Ardennen en de Condroz.

Vertrek : Jenneret (kerk)
Hoogte : 235 m
Afstand : 12 km
Duur : 4u00
Moeilijkheidsgraad : gemiddeld
Aard van de wandeling : bos - landelijk

Neem alvorens te vertrekken even de tijd om de dorpsseenheid te bewonderen. Het lijkt of de tijd hier is blijven stilstaan. Deze indruk verdwijnt langzaam tijdens de wandeling.

De familie Favereau is sinds het begin van de 19^e eeuw aanwezig in dit dorp, de grafsteen van ierome verleden in 1732) en zijn vrouw (alook hun voorouders) ligt achter het gastenverblijf van het kasteel.

De Saint-Martin kerk, een neo-romaans gebouw, werd in 1873 gedeeltelijk terug opgebouwd. De boerderijen uit de 18^e en 19^e eeuw, gebouwd in kalksteen, hadden voornamelijk hun bedrijvigheid in de landbouw en niet zozeer in de veeteelt. Indertijd was er vaak een samen-werking tussen de beide boerderijen. We bevinden ons nu in de Condroz, een streek met een veel rijkere grond dan de Ardennen, optimaal geschikt voor verschillende landbouwdoeleinden.

Bij het verlaten van het dorp ga je langs de laan met lindebomen, aangeplant in 1930 ter herdenking van de 100ste verjaardag van België .

De Linde :

Een kruidenboom...Zijn bladeren produceren een soort van zoetstof die door de bladluis wordt uitgezogen en daarna door de bijen wordt opgelikt. De bijen op hun beurt maken er heerlijke honing van.

Het zachte hout valt zeer in de smaak bij beeldhouwers maar ook de holle stam is een ideale schuilplaats voor vele insecten.

De vorm van zijn blad is voor de geliefden een teken van hun trouw geworden : het hart. De bloemen van de lindeboom (te plukken eind juni – begin juli) bevatten een grote hoeveelheid vitamine C, ze worden ter bestrijding van allerlei kwaaltjes gebruikt, van zenuwachtigheid, migraine, duizeligheid tot slapeloosheid. Van de bloemen wordt dan een kruidenaftreksel gemaakt....

Na het uitwandelen van de laan kom je in het kleine dorpje Bende . De meeste huizen zijn ook hier in kalksteen gebouwd, het loont de moeite om eens door het dorpje te wandelen.

Vanaf de bergkam heb je een uitgestrekt zicht over de Condroz. Je krijgt hier een heel andere indruk dan dat je zult hebben als je terugkeert naar Jenneret. De grote bossen hebben plaats gemaakt voor kleinere bossen die vlot tussen weilanden en huizen hun plaats opeisen. Het is hier meer landelijk.

De Condroz met zijn uitzonderlijke geregeldheid waarbij de lijnen van dal en hellingen parallel lopen, geeft ons al gauw een link naar een “Russisch gebergte”. Het is maar in de horizon dat je de rust terugvindt. Geografisch gezien is het landschap van de Condroz van het Oosten naar het Westen georiënteerd. Elke bergkam behoedt de bossen op een Noord - West helling voor de gure wind en neerslag, aan de voet van zo'n helling vormt zich vaak een kleiachtige neerslag die de grond zeer vruchtbaar maakt. Hierdoor wordt er tegenwoordig ook meer aandacht besteed aan de landbouw.

De mens en de natuur hebben samen dit landschap gemaakt tot wat het nu is. Het is vooral de bevolkingsdichtheid die mee bepalend is voor het steeds veranderen van de verschillende regio's.

Tijdens het verder verloop van de wandeling langsheen weilanden en velden getuigen de hagen, meidoorn (witte doornen) en sleepruim (zwarte doornen) hun vroegere veelvuldige gebruik in Wallonië. Door een Waals besluit uit 1985 en de ecologische waarde worden deze hagen als een erfgoed beschouwd .

Vervolgens steek je de “Neblon”beek over , die ontspringt in Ocquier en die in Hamoir in de Ourthe uitmond .

Nu merk je goed het verschil in landschap alvorens terug te keren naar Jenneret....

Hier is het heel bosrijk (zeker in zuidelijke richting) terwijl het daarnet nog velden waren!